

ne bemærkning, så der ikke går nogen som helst skår i det fælles indtryk af de fremskridt, der er sket i dag.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg kan da også dele hr. Christian H. Hansens glæde, men man skal jo som bekendt ikke sælge skindet, før bjørnen er skudt.

Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Christian H. Hansen forholdt sig lidt til de spørgsmål, der har været om definitionen af kæledyr, så vi ligesom kan få en retningspil for, hvad der skal ske efter beslutningsforslaget; om det virkelig kun er hunde og katte eller også andre dyr, for det mener jeg har en del med beslutningsforslaget at gøre.

Så ville jeg også godt have, hvis hr. Christian H. Hansen tilkendegav, om han er med på, at EU er det rette forum for virkelig at få dyrevelfærd, der batter noget, frem for bare at lukke persienerne, trække gardinerne for og lukke havelågen og sige: Vi klarer dyrevelfærd her inden for vore mure, og så kan dyrene ellers skribe i resten af verden.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Jeg er enig i hr. Keld Albrechtsens bemærkninger, men det var måske mere frustrationen over, at man begyndte at tale om det med smerten, der fik mig til at komme med de bemærkninger. Men der er da ingen tvivl om, at de partier, der vil noget på dette område, nok skal blive ved med at stå sammen. Det tror jeg at jeg kan berolige hr. Keld Albrechtsen med.

Kl. 14.55

Jeg vil gerne sige til hr. Karsten Nonbo, at selvfølgelig skal man forsøge at gøre forholdene for dyrene bedre i hele Europa, og jeg vil gå lidt videre og sige, at det skal man gøre i hele verden. Men hvis det er sådan, at hr. Karsten Nonbo f.eks. har fulgt lidt med, når der er tale om transport, kan man jo ikke ligefrem sige, at EU har været særlig konstruktiv. Man kan faktisk sige, at de sydlige lande har meldt fra over for transportproblemerne. Jeg tror, at mange husker, hvordan de sydlige lande meldte ud, da man havde debatten.

Derfor er det min opfattelse, at vi skal gøre forholdene så gode for dyrene i Danmark som overhovedet muligt. Vi kan finde et politisk flertal for at gøre det, men vi skal selvfølgelig også

arbejde ud over hele EU og gerne ud over hele verden med at forbedre forholdene. Men vi skal ikke indtage den anden position, som jeg nogle gange ser og føler, at Venstre måske indtager, nemlig at vi skal vente på EU og vente på, at de forbedrer forholdene, for så går der lang tid, før der sker noget for vores dyr.

(Kort bemærkning).

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Jeg vil også godt sige til hr. Karsten Nonbo, at der er jo flere måder at bevæge verden på. En måde er at sige, at vi skal flytte holdningerne i hele verden samtidig, men så kan vi godt være sikre på, at der ikke sker så meget. En anden måde er at sige: Vi går foran, vi gør noget, og så påvirker vi med eksemplet.

Vi skal gøre begge dele. Vi skal gå foran og ikke være bange for at gøre noget, og så er vi med til at bevæge verden på den formentlig hurtigste måde. Vi skal selvfølgelig sørge for at få de andre med, men vi skal ikke være bange for at gå foran og lave eksemplerne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det er korte bemærkninger til hr. Christian H. Hansen og ikke til hr. Nonbo.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om en forenklet inkassoprocés.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 14/1 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra Enhedslisten pålægger regeringen inden udgangen af 2003 at fremsætte lovforslag om en forenklet inkassoprocess ud fra det forslag, der fremgår af Småsagsudvalgets betænkning nr. 1341/1997. Umiddelbart lyder det jo ganske enkelt og lige til at gå til, og jeg vil da også understrege, at både jeg og regeringen er helt enige med forslagsstillerne i, at vi skal se nærmere på, hvordan det kan gøres lettere og billigere at inddrive pengekrav via domstolene. Men helt så enkelt, som forslagsstillerne fremstiller det, er det dog ikke, og regeringen kan derfor heller ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger.

Småsagsudvalgets forslag om en forenklet inkassoprocess var en del af den betænkning, som udvalget afgav i 1997, og som også omfattede et forslag til en særlig småsagsproces. Ingen af forslagene blev imidlertid til noget, hvilket navnlig skyldes, at de mødte bred kritik fra både advokaterne, erhvervslivet, fagbevægelsen og en del dommere.

Kritikken gik fortrinsvis på forslaget om en særlig småsagsproces og berørte dermed også forslagens inkassoprocess, da dette forslag var og fortsat er et integreret led i Småsagsudvalgets løsningsmodel. Småsagsudvalget foreslog en enstrengt inkassoprocess, der i ét sagsforløb skulle omfatte både tilvejebringelse af dom og tvangsfuldbyrdelse af samme.

Enhedslisten foreslår nu, at regeringen skal tage Småsagsudvalgets forslag til inkassoprocess op og gennemføre det særskilt, altså uden samtidig at gennemføre det forslag til småsagsproces, som var hovedresultatet af udvalgsarbejdet. Som nævnt er de to dele af udvalgsarbejdet imidlertid tæt sammenvævet, og en særskilt gennemførelse af inkassoprocessen vil derfor kræve, at en række spørgsmål, som udspringer af denne tætte sammenhæng, først analyseres nærmere.

Jeg skal ikke bruge Tingets tid på en udførlig gennemgang af de spørgsmål, men blot fremhæve, at udvalget bl.a. foreslog, at en række af de særregler, som var lavet til småsagsprocessen, også skulle bruges i inkassoprocessen, og at mange af reglerne i de to procesformer i øvrigt skulle være parallelle. Hertil kommer, at opgaverne vedrørende småsagsprocessen og inkassoprocessen tilsammen skulle udgøre det nødvendige grundlag for oprettelsen af de særlige rets-

sekretariater, der efter forslaget skulle samle de praktiske opgaver, som i dag er opdelt mellem civilretten og fogedretten. Alle disse forhold gør, at man ikke bare uden videre kan trække den foreslåede inkassoprocess ud af betænkningen og gennemføre den særskilt.

Kl. 15.00

Som jeg nævnte indledningsvis, var kritikken fra Advokatrådet og en del dommere medvirkende til, at Småsagsudvalgets forslag i sin tid ikke blev til noget. Den daværende regering besluttede i 1999, at man i stedet ville afvente de overvejelser, som Retsplejerådet skulle foretage som led i arbejdet med en reform af den civile retspleje. Advokatrådet og Dommerforeningen har imidlertid nu i fællesskab udarbejdet et alternativt forslag til en ny inkassoprocess og en ny småsagsproces, som de to organisationer har sendt til mig kort før jul.

Forslaget adskiller sig fra Småsagsudvalgets forslag på flere punkter. For så vidt angår småsagsprocessen, foreslås der navnlig en videre adgang til at få dækket udgifter til advokatbi-stand i forbindelse med retssagen, og for så vidt angår inkassoprocessen, foreslås der en såkaldt påkravsmodel, der minder meget om et ældre forslag fra Retsplejerådet.

I deres breve til mig anmoder Advokatrådet og Dommerforeningen om, at forslaget må blive videresendt til Retsplejerådet til nærmere vurdering med henblik på et eventuelt kommende lovinitiativ. Jeg har læst forslaget med interesse, og jeg mener, der er flere gode tanker i det, som Retsplejerådet må se nærmere på. Jeg har derfor bedt Retsplejerådet om at inddrage forslaget i det igangværende arbejde med en reform af den civile retspleje.

Som jeg sagde indledningsvis, er jeg helt enig med forslagsstillerne i, at det skal være lettere og billigere at inddrive pengekrav for domstolene, men om en selvstændig gennemførelse af Småsagsudvalgets inkassoforslag er vejen frem er jeg mere tvivlende over for. Dels rejser det en række problemer, dels har Advokatrådet og Dommerforeningen nu fundet sammen i et alternativt forslag.

Jeg mener derfor på den baggrund, at i første omgang vil det mest fornuftige være at lade Retsplejerådet se på sagen. Herved sikres det, at vi får en gennemarbejdet løsning, som omfatter både inkassoprocessen og småsagsprocessen, og som skal afveje fordele og ulemper ved de forskellige forslag, der nu ligger på bordet, og jeg vil derfor også opfordre til, at vi foreløbig afven-

ter resultatet af Retsplejerådets overvejelser på området.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig, at justitsministeren er positiv over for ideen i forslaget.

Nu er det her jo noget, der har været oppe at vende mange gange i mange år, og hver gang har man sagt, at nu skal vi vente på, at vi får den reform af retsvæsenet, som vi har ventet på i mange år. Jeg har også set det forslag, Advokatrådet og Dommerforeningen er kommet med, hvor der står, at en nødvendig forudsætning for deres forslag er, at de får retssekretariatene, og det forudsætter, at vi får retskredsreformen.

Derfor vil jeg godt høre: Hvad er justitsministerens tidsplan for, hvornår det kan komme på plads? Jo flere år, vi venter, jo flere er der, som får unødige udgifter og skal bruge unødige mange ressourcer på området, samtidig med at vi har nogle domstole, der er hårdt presset, bl.a. på grund af regeringens nedskæringer på domstolene.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har desværre ikke mulighed for at sige i dag, hvornår Retsplejerådet præcis vil være færdig med sine overvejelser. Lige nu er Retsplejerådet i gang med en samlet gennemgang af alle de økonomiske ordninger, som har betydning for borgernes adgang til domstolene, og det er jo det helt centrale i den reform af den civile retspleje, som man er i gang med. Ud over reglerne om sagsomkostninger og retsafgifter drejer det sig navnlig om reglerne vedrørende fri proces, om retshjælp og om retshjælpsforsikring.

Retsplejerådet forventer at være færdig med sine overvejelser om disse emner ved årets udgang, og derfor må man nok være realistisk og sige, at Retsplejerådet nok først for alvor kommer i gang med sine overvejelser om inkasso- og småsagsprocesserne efter det tidspunkt, dvs. efter årsskiftet. Her kan jeg i øvrigt lige indskyde, at Retsplejerådet i øjeblikket også er ved at lægge sidste hånd på en betænkning om offentlighed i civile sager og straffesager, som forventes at være færdig inden sommeren.

Som sagt er de altså i fuld gang, og jeg kan godt forstå fru Line Barfods mindre irritation over, at nogle gode forslag, som egentlig er gode, og som har været oppe at vende i flere omgange, bliver man bare ved med at sende tilba-

ge. Der er nok bare det at sige til det, at ud fra den massive kritik, der kom i sin tid, mens der nu åbenbart er ved at ske en slags forbrødring for så vidt angår området, synes jeg også, det rigtige er at lade Retsplejerådet se på det.

Jeg skal være den første til at beklage, at man nok først kommer i gang med det ved årsskiftet, men jeg må til gengæld også sige, at det er jo ikke ret lang tid siden, vi behandlede et andet beslutningsforslag her i Folketingssalen. Jeg tror, at de meget store ting med retsafgift og fri proces osv. er sager, som er meget tunge, også for mange af Folketingets partier, og jeg ville synes, det var forkert, hvis de skulle lægges til side til fordel for det her, og man kan jo kun behandle én ting ad gangen.

Kl. 15.05

Jeg kan godt forstå utålmodigheden, men der er ikke andet at sige, end at vi må håbe, at når de er færdige med deres overvejelser denne gang, bliver de også udmøntet i lovgivning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren sagde, at Småsagsudvalgets forslag havde der været meget kritik af. Men kan ministeren ikke bekræfte, at den del af Småsagsudvalgets betænkning, som handlede om inkassoproses, var der overhovedet ingen kritik af, tværtimod var der bred opbakning fra alle parter?

Så vil jeg godt høre angående Retsplejerådet: Hvor meget arbejde har Retsplejerådet egentlig, siden det åbenbart ikke er i stand til at tage sig af noget andet? Det om inkassoproses har umiddelbart intet med retsafgifter at gøre, men det kunne godt være, de havde tid til lige at kigge kortvarigt på det. Vi har jo ikke stillet forslag om, at dette her skal gennemføres i løbet af 2 måneder, så der skulle sådan set være tid nok i de 11 måneder, der er tilbage af året. Det kan jo ikke være noget; der skal bruges mange møder på i Retsplejerådet, men kan ministeren sige, hvor mange gange Retsplejerådet plejer at mødes, og hvor mange gange de er mødtes i det sidste stykke tid, siden de åbenbart har travlt til at kunne tage sig af det her på et enkelt møde eller to?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har ikke noget kalenderstatistik med til fru Line Barfod i dag, men jeg vil meget gerne besvare spørgsmålet under udvalgsbehandlingen

og oplyse, hvordan arbejdsprocessen er. Men det er altså mit indtryk, at de mennesker, der sidder og arbejder med det her, også har meget travlt med alt muligt andet, men faktisk arbejder meget, meget ihærdigt. Det er jo kæmpestore spørgsmål, der bliver behandlet, og jeg tror ikke, man skal underkende, at store økonomiske overvejelser er altså ikke noget, der snildt lader sig gøre på ingen tid.

Jeg vil også sige til fru Line Barfod, at jeg har altså den opfattelse, at tingene skal ses i en sammenhæng. Fru Line Barfod kan have meget ret i – og det er vel også derfor, Enhedslisten er kommet med beslutningsforslaget – at når man har mistet lidt af tålmodigheden, siger man: Så tager vi fat ét sted. Jeg synes bare af nogle af de årsager, jeg også nævnte i min tale, at det er rigtigt at se tingene i en sammenhæng og sørge for at fremsætte en samlet pakke, og derfor vil jeg også fastholde, at jeg mener, at det er sådan, at Retsplejerådet skal betragte spørgsmålet.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Karsten Nonbo som ordfører.

Karsten Nonbo (V):

Ja, hr. formand, det er måske at pynte sig lidt med lånte fjer, for jeg skal udtale mig på hr. Freddy Dams vegne.

Venstre er enig i, at der trænges til en forenkling og en billiggørelse af såvel småsagsprocessen som inkassoprocessen, men Venstre er ikke enig i, at udgangspunktet for ændring af inkassoprocessen skal være Småsagsudvalgets betænkning nr. 1341 fra 1997, idet den i nogen grad sammenblander de to procesformer. Desuden blev Småsagsudvalgets forslag kritiseret af både Advokatrådet, erhvervslivet, fagbevægelsen og nogle dommere.

Småsagsprocessen er som udgangspunkt beregnet for private, mens inkassoprocessen fortrinsvis henvender sig til erhvervsdrivende, og det er derfor lidt overraskende, at beslutningsforslaget fremsættes af netop Enhedslisten.

I december 2002 fremsendte Advokatrådet og Den Danske Dommerforening et fælles forslag til forenklet procesform for krav under 50.000 kr. til Justitsministeriet. Forslaget adskiller sig fra Småsagsudvalgets forslag, både for så vidt angår småsagsprocessen og inkassoprocessen. Med hensyn til inkassoprocessen foreslås en såkaldt påkravsmodel, der har stor lighed med forslaget i Retsplejerådets betænkning nr. 1201

fra 1990 om modernisering og forenkling af tvangsfuldbyrdsen.

Forslaget er nu fremsendt til vurdering i Retsplejerådet i forbindelse med kommissoriet om en generel reform af den civile retspleje, og det er derfor Venstres opfattelse, at der ikke skal gennemføres nogen lappeløsning, men at Retsplejerådets indstilling bør afventes, inden der eventuelt lovgives.

Da Venstre således er enig i målet, men ikke i midlet, kan vi ikke støtte beslutningsforslaget.

Morten Bødskov (S):

Den nuværende inkassoproces er temmelig omfangsrig, og Socialdemokratiet støtter derfor for målet med beslutningsforslaget, der som sagt er at forenkle inkassoprocessen. Som det også er sagt tidligere, stammer forslaget fra det såkaldte Småsagsudvalg, der blev nedsat af SR-regeringen, og som afgav betænkning i 1997.

I dag skal både kreditorer og skyldnere omkring både civil- og fogedretten, før et eventuelt mellemværende kan blive afklaret, og det koster både tid og penge for både kreditorer og skyldnere og ikke mindst også masser af tid for vore domstole.

Kl. 15.10

Et nyt inkassosystem, hvor fogedretten er omdrejningspunktet, og hvor civilretten eventuelt i tvistsspørgsmål kan bruges, er derfor efter Socialdemokratiets mening at foretrække. Som det også er nævnt i forslaget, vil det være billigere for kreditoren og billigere for skyldneren og samtidig frigive mange ressourcer ved domstolene. Dermed kan forslaget også blive en hjælpende hånd til en regering, hvis politik heller ikke på dette område er præget af overvældende sammenhæng, for nu at sige det pænt.

Samtidig vil vi gerne understrege, at det måske bør overvejes at forfølge intentionerne i beslutningsforslaget og udvide denne småsagstank til andre områder og eventuelt helt så langt, som det tidligere har været til debat, nemlig med en egentlig småsagsdomstol.

Socialdemokratiet støtter som sagt beslutningsforslaget. Det er fornuftigt, og kan vi samtidig give domstolene lidt luft for regeringens besparelser, gør det bare det hele endnu bedre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er meget glad for støtten fra Socialdemokraterne, og jeg skal bare lige have afklaret, om man også støtter, at vi kan gå videre med at få lavet

en ændring af inkassoprocessen, også selv om vi ikke samtidig får hele den store retsplejereform, som Retsplejerådet nu har arbejdet med i mange, mange, mange, mange, mange år.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det kan jeg bekræfte over for fru Line Barfod.

Per Dalgaard (DF):

B 66 er et beslutningsforslag om at gøre inkassosager vedrørende småbølg mere smidige, så de kommer hurtigere gennem retssystemet og ikke mindst bliver billigere for kreditorerne.

I 1997 kom betænkning nr. 1341, hvor denne problemstilling blev foreslået løst. I betænkningen, som aldrig medførte et lovforslag, blev det fastslået, at et krav, som ikke er større end 20.000 kr., skal kunne gennemføres under den proces, som kaldes småsagsprocessen. Ligeledes kommer sager, som er afgjort af Forbrugerklagenævnet, ind under denne, og også erhvervsager, hvor den ene erhvervsvirksomhed skylder den anden penge, kan komme ind under denne proces, såfremt de er enige om det.

Det foreslås også, at autoriserede inkassobureauer ligestilles med advokater i disse småsager, når der ikke er tvister om skylden og udlægssagen. Nye forenkledte bevisformer såsom telefoniske afhøringer og skriftlige parts- og vidneklæringer samt en forenklet form for syn og skøn ligger også i betænkningen. Såfremt parterne alligevel ikke kan blive enige, skal sagen ikke kunne ankes, men kæres, hvorved der ikke er opsættende virkning.

Der er nogle økonomiske betragtninger i betænkningen, som helt klart bærer præg af, at det er en 1997-betænkning. De betragtninger, som fremgår af kapitel 17 med engangsudgifter på 15 mio. kr. årligt, omkostninger på 2 mio. kr. årligt og et årligt provenutab på 14 mio. kr., går jeg ud fra refererer til de forhold, der var gældende i 1997.

Betænkningen foreslår, at der skal oprettes et sekretariat som en fælles modtage- og vejledningsfunktion for småsager, inkassosager og fogsager, hvor standardblanketter og bistand kan udfyldes med hjælp og vejledning. Jeg tror igen, det er udtryk for den måde, man tænkte på i 1997, hvor anvendelse af f.eks. internettet ikke var så udbredt i forbindelse med offentlige institutioner som i dag, og at etablere flere sekretariater er ikke lige Dansk Folkepartis politik.

Beslutningsforslaget som helhed falder godt i tråd med Dansk Folkepartis vedvarende arbejde for at mindske bureaukratiet i samfundet. Vi er meget velvillige over for beslutningsforslaget og er sikre på, at med de forhold, der gælder nu i 2003 med hensyn til internetadgang for både brugere og det offentlige, kan der komme noget godt ud af det, så vi stiller os positive over for forslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Den konservative folketingsgruppe er også positiv – ikke direkte over for forslaget, men over for ideen om at få lavet en forenkling af inkassoprocessen.

Derfor kan jeg sige, at de par ordførere og også ministeren, der har udtalt, at vi lige bør afvente overvejelserne i Retsplejerådet, der jo kigger på forslaget fra advokaterne og dommerne, er vi enige med. Processen skal forenkles, men vi skal bare være sikre på, at vi gør det på den mest hensigtsmæssige måde, så derfor kan vi ikke støtte dette forslag, men arbejder meget stærkt på at få forenklet processen hurtigst muligt.

Kl. 15.15

Anne Baastrup (SF):

Det, justitsministeren sagde i sin argumentation, er naturligvis rigtigt, nemlig at der var en lang række diskussionstemaer, da småsagsudvalgsbetænkningen blev fremlagt. Men jeg oplever alligevel, at Enhedslisten med sit forslag lige præcis har skåret ned der, hvor der ikke var diskussion, hvor det virkelig var en klar forbedring og alle syntes, det var en hamrende god idé.

Så jeg skal ikke trække diskussionen her. Jeg vil bare sige, at SF støtter.

Morten Østergaard (RV):

Heller ikke jeg skal forlænge debatten voldsomt, men blot sige, at Det Radikale Venstre medvirker helt generelt gerne til forenklinger og afbureaukratiserende tiltag, som kan mindske presset på domstole og i øvrigt andre offentlige instanser, så længe man ikke går på kompromis med retssikkerheden for de implicerede borgere.

Vi har derfor også fulgt arbejdet med småsagsbetænkningen nøje, og netop på det område, som er udvalgt her, synes der at være muligheder for at indføre tids- og ressourcebesparende foranstaltninger til glæde for alle implicerede parter.

Vi kan derfor meddele vores tilslutning til forslaget, idet vi hæfter os ved, at en skyldner ved enhver sag vil kunne kræve sin sag prøvet ved civilretten, og at retssikkerhedsmæssige aspekter derfor er sikret.

Vi finder ligeledes, at spørgsmålet er så afgrænset og har været så længe på hylden i Justitsministeriet, at det synes rigtigst ikke at afvente en større reform, men at gennemføre forslaget hurtigst muligt.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg kan meddele på Kristeligt Folkepartis vegne, at vi også er for det af Enhedslisten fremsatte forslag. Vi synes også, at småsagsudvalgsbetænkningen nu har ligget længe nok på hylden, og den afgrænsede problemstilling, som Enhedslisten tager fat på her med sit beslutningsforslag, var ikke genstand for vilde protester, da betænkningen blev fremlagt. Derfor synes vi, at det er fuldt ud forsvarligt at støtte den del af betænkningen, som Enhedslisten altså her har gjort til sit forslag, og gør det, uagtet at Retsplejerådet selvfølgelig er i gang med yderligere overvejelser, og vi også ser frem til at få resultatet af disse.

På den baggrund er vi fra Kristeligt Folkepartis side indstillet på at støtte forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Det er jo dejligt med den brede opbakning til et forslag fra Enhedslisten til gavn for de små erhvervsdrivende. Det har jo været rart at høre, at alle er enige i intentionen, og at alle partier bortset fra de to regeringspartier også vil stemme for forslaget. Det betyder jo, at vi nu langt om længe kan få gennemført den forenklede inkassoproces, som alle har været enige om i mange år, og hvor der ikke er nogen som helst begrundelse for, at man skal blive ved med at have den komplicerede proces, vi har i dag.

Det vil være til fordel for de erhvervsdrivende, der i dag bruger tid og penge på at skulle have sagen for retten to gange. Det vil være en

fordel for skyldnerne, der kommer til at spare nogle omkostninger, og det vil være en fordel for domstolene, der har rigeligt at bruge ressourcerne på andre steder, især når de bliver skåret ned af regeringen.

Der har været enkelte indvendinger, bl.a. fra justitsministeren, om, at man er nødt til at se på det i sammenhæng med en eventuel småsagsproces, men eftersom forslaget her jo går ud på, at hvis der er nogen tvist, så sender man det over til civilretten, kan dette godt gennemføres, uden at man nødvendigvis samtidig skal have indført en småsagsproces. Det må så vente på, at den falder på plads, da det er noget mere kompliceret.

Jeg skal ikke trække tiden yderligere, men bare sige, at jeg glæder mig meget over, at vi kan få gennemført denne forenkling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 31. januar 2003, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 15.20